

Azim Sıfatı

O Peygamberlere Ulu-I Azim derler; Ibrahim, Musa, Nuh, İsa Peygamberler ve Hz. Muhammed s.a.v. azim sahibidir ve azim sahibi olan dağları yıkar.

Muteber olan insanlara, Allah katında yücelik veren sıfattır.

“İnsan ne ile büyük olur?”

Azim ve sebatıyla, gayret ve himmetiyle. Nefsi dünyadan top gibi, bir o kadar ileri atar.

Hüdela da 300 kuvvet var deniyor.

Bir tanesini kullansa örneğin Himalaya dağını yerinden fırlatıp, büyük okyanus atabilir. Kendi parmak kadar ama himmet yüce. Tek adam lakin tam 300 adam kuvveti var 40 lara mensup olan kimsede.

“İnsan nereden büyüklük alır?”

Mısır Çarşısında değil, sebze halinde değil, Kapalı Çarşıda da bulamazsın. Dünya çöplüğünde büyüklük satanlar çok var. Dünya büyüklüğünün kıymeti yok, çöplüğün kıymeti yok. Çöplük büyüklüğünün hiç kıymeti yok.

Eskiye yımaya, izini kaybetmeye, eskiyi bırakmamaya inatları var. Çok yerlerde eski camiyi yıkıyorlar, yerine yenisini yapıyorlar. Akılsız insanlar, müslümanlarda akılsız.

Başka cami yaparsanız eskisine dokunmayın.

Orada eski caminin ruhaniyeti vardı, kaybolup gitti. Bu memlekette 5-10 senedir, restorasyon diye gelip, bütün izleri silip sıva yapıyorlar. Bu kaba saba, çölde yaşayan, sanattan bihaber, şuursuz, kafası düz kafalarıyla hareket eden vahabilerin işi.

Takıntılıları, camilerin içinde hiçbir şey olmayacakmış. Camiler hangar mı? Levhasız cami olur mu?

Allah;

“Camileri süslü yapınız, camilerin ziynetini veriniz, camilere tezimet getiriniz.”

diyor.

Vehhabi camilerine bak! Davar ağılı!

Sultan Mecid, Ravza-i Şerife'yi genişletip, kırmızı granitten sütunlar dikmişti, Mecidiye kapısıydı.

Hikaye

Beyazidi Bestami Hz. O zamanlarda o kapıdan dışarı çıkarken bir de bakmış şeytan ellerinde, omuzlarında bir sürü yular var. Bestami Hz;

“Ne bekliyorsun burada?”

“Adamları bekliyorum, yularları üzerine vuracağım!”

“Bana göre var mı?”

“İhtiyaç yok, sana yularsız binerim.”

Medine-i Münevvere'nin bir deresi vardı. Akit deresi nadiren yağmur yağdığında, kuvvetli gelirdi. O dere geldiğinde onu temaşa için, Aleyhi Vessellem Efendimiz onu seyrederdi. Akan bir dereyi seyretmek Efendimizin sünnetidir.

Sünnet diye yaparsan, Efendimizin şefaatinde mazhar olursun. O derenin akışı, vücuda ve gözlere kuvvet ve zindelik verir.

Binaenaleyh bu akit deresi bir defa daha geldiğinde, dereden herkes geçebildiği halde, yalnız bir ihtiyar geçemiyor, titriyordu.

Beyazidi Bestami Hz;

- “Dereyi niye geçmiyorsun?”
- “Sırtına alıp beni geçirsin diye güçlü bir kimse arıyorum.”
- “Gel bin sırtıma.”

Derenin ortasına geldiklerinde yaşlı ihtiyar;

- “Ben sana demedim mi sana yularsız da binerim diye!”

Şeytan ihtiyar suretinde gelmişti. Talebeler sormuşlar;

- “Ne yaptın ya seyyidi, kendisini denize attın mı?”
- “Atar mıyım? Bildim kabahatımı da onun için atmadım.”

“**Bana da var mı?**” diye soruşunda bir noksan kelim olduğunu bildi ve o hal geldi üzerine.

“Bana da, bana göre var mı?”

O söz onu inceltti. Şeytanın zürriyeti çok. Kim tütün takarsa, yularını atıp üstüne biniyor. Binek; Cenab-ı Allah sana binip, rahat binesin diye sana binek verdi. Bir zat şeytana gelirse, eşek olur.

İnsanı berbat eden kendi nefsidir. Nefsini kumanda edebilmenin yolu oruçtan geçer. Oruca sabredemeyen adamın boynu şüphesiz yularlıdır.

Edep, tarikat edebi, o kademli sözden ders aldı. O sırtından atmadı ama şeytan oradan kaçtı. Şeytan, Hz. Ali Efendimize bir oyun etti. Sabah namazında, Mescid-iSaadete giderken önünde bir ihtiyar, Hacı Mestan gibi yaylanarak, ağır ağır yürüyordu.

Hz. Ali Efendimizde, edep olarak yaşlı bir insanın önüne geçip yürümezdi. Yaşlı daha da ağırlaştı, sonunda camiye geldiler. Sahabeler de yaşlı bir insan geliyor diye baktılar. Tam içeri girerken, yaşlı birden sola döndü.

Ali Efendimiz;

“**Semiallahulimenhamide**”

sesini duydu, Peygamber Efendimiz s.a.v. namaz kıldırıyordu.

Şeytan onu oyalamış ve Peygamber Efendimizle namaz kılmasını engellemek için yaşlı adam suretine girmişti. O anda Hz. Ali Efendimiz onu bir hamleyle yakalayıp, ensesinden tutup, üstüne bir taş bastırmıştı.

Namaz kılıp dışarı çıktıktan sonra Efendimiz bu değirmen taşını gördü ve şeytan döne döne ortılığı mahvetmiş bir halde;

“Bunu kim buraya hapsedti?”

diye sorunca;

“ Ya Resulallah, bu bana bir rekati kaybettirdi, onun için kıyamete kadar hapsedeceğim, tükürsünler ve taşlasınlar.”

“Ya Ali, doğrudur, ama ümmetlerimin yolunu kesme! Onu hapsedecek olsam ben hapsederim, bin taneyi hapsedmeye gücüm yeter, lakin bu hapsedtiğin mahlukatın sayesinde müminler iman rütbelere yetişiyorlar. Bırak bu işine devam etsin, azat et.”

deyince bıraktı ve 6 aylık mesafede fırladı gitti.Buraya bir daha yaklaşma dedi, şeytan bir daha yaklaşır mı?

Hasılı kelam şeytan, milletin başına en büyük beladır. Bize bu kadar büyük gösteriyor ki, dünyaya sığamıyoruz, bizden uzak olsun. Bize üfürdü benlik verdi, benlik bu, bir iğne batırdı, benlik, menlik kalmadı, sıfırlandı.

Bu dünyadaki insanların çektiği kavgaların, dövüşmelerin iddiaları, hepsi yok sen büyüsun, yok ben,ben, ben...

Kendi benliğini besleyerek ve büyüterek bu dünyaya sığmaz oluyoruz her birimiz. Halbuki herkes kendi hacmine inse, dünya şimdiki nüfusunun 10 defasını barındırır. Şeytan onun dev aynadına baktırıyor ve senin aslın böyledir, minyatür değilsin bu aynadaki gibisin diyor.

Biz çok dar bir yerde kaldık, onlardan bizlere yer kalmaz. Devler! Hakikatte karınca gibi bile değil.

“Bakteriler alemi var mı? Bakterilerin şuuru var mı?”

Yaşayan mahluklar olduklarına göre idrak bulunması lazım. Yaratılanların hepsinde Allah'ı tesbih edecek şuur vardır. Kendini yaratandan gafil değildir. Inat üzerine duran insandan madah et. Her şey Cenab-ı Allah'ın içerisinde, tanziminde ve tesbihindedir.

En küçük varlıklar, bizim cansız saydıklarımız başka ki onlarda Allah'ı tesbih ederler ve şuurları vardır. Cansız dediğimiz bize göre zerrelere. Nebatat, hayvanat onların hayatının bizim hayatımıza benzer tarafları olması, şuurlarının oluşu bize yakın geliyor.

Ancak bizim hayat taşımadığını düşündüğümüz sular, taşlar, cemat dediğimiz, cansız düşündüğümüz varlıklarda Allah'ı tesbih ederler.

Rus alimleri;

“Molekül seviyesinde olan maddelerin, ses ve ışık seviyesinde hareket ettiklerini”

görmüşler ve hayret etmişler. Ses dediği, tesbih edişi sesidir, ışık da, Allah'ın nurudur. Bu materyalizmi yıkan bir buluştur ki, komünizmin merkezinde ortaya çıkmıştır, Subhanallah!

Onların kendi prensipleri Allah'sız bir alemde yaşamaktır. Allah'sız bir alem ne olur? Şeytanla doludur. Cenab-ı Allah bu insanlara gösterdi.

Cenab-ı Allah diyor ki;

“Hiçbir yaratık yoktur ki Allah'ı tesbih etmiş olmasın! Lakin siz onların tesbihini, ne dediğini anlayamazsınız.”

Denit hikayelerindendir, bir damlada bize çok. Cenab-ı Allah, nefsi 40 sene huzurunda durdurdu ki bu benliği törpülemek için. Nefsin emalietini bitirmek için. Bize de verdiği ruhsat budur. Nefsinin emanetini, törpülüye törpülüye bitirmek için kendi suni varlığını vereceksin.

O zaman Allah sana kendi katından bir varlık verecek ki ona Hakkani derler. Buradaki sunidir, görünüşü var hakikatı burada değildir. Allah Hakkani varlık verecek.

“Bu eski arabayı ver, sana 0 kilometre bir araba verelim deseler ne yaparsın?”

Allah diyor ki;

“Fani olan bu vücudu bana ver, elini çek onun üzerinden, vücudunu bana teslim et, Hakkani olan bir vücut vereyim sana!”

Bu senin vücuduna, kilosuna 5 para verseler ve;

“Biz davul zurnayla gömeceğiz.”

diyecekler ama gömmeyecekler. Böyle bir şey olsa mezarlara ölü gömmeyecekler. Bu değersiz vücudu değerli buluyoruz, iyi bakıyoruz, verme de çürüsün! Bu zamanda hakkı koruyan, hakka itibar eden çok az. Allah bize bu şuuru versin.

El-Fatiha